

Protokół uzgodnień i rozbieżności.

Podczas rozmów w dniu 10.08.1992 r. pomiędzy przedstawicielami Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" a stroną rządową, dotyczących społecznych skutków podwyżek cen nośników energii ustalono co następuje:

I. Uzgodnienia:

1. Rząd rozpocznie działania na rzecz restrukturyzacji polskiej energetyki.

2. W zakresie pomocy socjalnej:

- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 19 maja br. zostanie cofnięte w zakresie ograniczenia prawa dzieci z rodzin niepełnych do zasiłku rodzinnego,

- zasiłek mieszkaniowy dla rodzin, których dochód miesięczny brutto na osobę nie przekracza 60% najniższej emerytury, będzie pokrywał od 1 sierpnia wydatki powyżej 5% dochodu rodziny,

- finansowanie zasiłków mieszkaniowych odbywać się będzie z wyodrębnionych środków,

- środki przeznaczone na wykonanie ustawy o pomocy społecznej winny być środkami gwarantowanymi.

3. W zakresie bezrobocia:

- Rząd w ciągu najbliższego tygodnia zatwierdzi listę regionów szczególnie zagrożonych bezrobociem,

- przedłużone zostaną okresy pobierania zasiłków dla bezrobotnych, w porozumieniu z NSZZ "Solidarność", w sposób

zróżnicowany, z uwzględnieniem sytuacji w danym regionie,

- ograniczenie wiekowe w Rozporządzeniu o wcześniejszych emeryturach w miejscach szczególnie zagrożonych bezrobociem będzie fakultatywnie, i w sposób zindywidualizowany uchylane przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej poniżej 50 lat dla kobiet i 55 lat dla mężczyzn (z uwzględnieniem wymaganego stażu pracy), w zależności od sytuacji w danym regionie (przewidywany termin wejścia Rozporządzenia w życie - 1 października).

4. W zakresie najniższego wynagrodzenia strony uzgodniły konieczność interwencyjnego wyprzedzającego wzrost cen podwyższenia najniższego wynagrodzenia.

II. Rozbieżności:

1. W sprawie ustalenia wysokości najniższego wynagrodzenia:

- strona związkowa podtrzymała swoje stanowisko dotyczące wysokości najniższego wynagrodzenia (1.500.000 zł) i terminu jego wprowadzenia (od 1.08 br).

- w związku z tym, że NSZZ "Solidarność" zaproponowała jednorazowe odejście od dotychczasowego sposobu ustalania najniższego wynagrodzenia i podniesienie go z wyprzedzeniem o kwotę, która wynika z przewidywanego wzrostu cen za III kwartał br. strona rządowa proponuje przyjąć takie rozwiązanie i pod-

dokończenie na str. 2

Oświadczenie Prezydium ZR

Prezydium Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność" Dolny Śląsk przypomina zakładom pracy o uchwale ZR z dnia 3 lipca br. w sprawie przeprowadzenia referendum dotyczącego ogłoszenia strajku. Uważamy, że gdyby doszło do załamania się działań negocjacyjnych Związków musi wiedzieć jaka jest determinacja jego członków i działaczy.

Prezydium ZR z niepokojem obserwuje działanie nielicznych działaczy skupionych pod różnymi szyldami, którzy jednego dnia (komunikat z 30.7.br.) dają ZR, a tym samym sobie votum nieufności, by z kolei innym razem (komunikat z 04.08.br.) stwierdzić, że istnieje wyraźna zbieżność postulatów pracowniczych między nimi a ZR.

Tworzenie struktur obok ZR, obok demokratycznie wybranych władz związkowych stwarza wrażenie, a przede wszystkim pozory pracy dla Związku. Tymczasem są to jedynie niezaspokojone ambicje przywódcze kilku działaczy pragnących odgrywać dominującą rolę w Związku. Dodajmy, że tworzenie powyższych struktur nie ma najmniejszego umocowania w Statucie naszego Związku.

Prezydium ZR postanowiło zwołać przedstawicieli Komisji Zakładowych, aby omówić sytuację strajkową i negocjacje związkowe:

- 17 sierpnia we Wrocławiu - godz. 14.30 - świetlica FAT, ul. Grabiszyńska

- 19 sierpnia w Wałbrzychu - godz. 15.00 - świetlica Zakładu Porcelany Stołowej "Książ", ul. Gen. Zajęczka

Prezydium ZR NSZZ "Solidarność" Dolny Śląsk

W numerze:

- * Protokół z rozmów
- * Postulaty - ustalenia
- * Konserwa po polsku
- * Z wizytacją w Regionie
- * Codziennie w pracy giną ludzie
- * Propozycja rozsądnej prywatyzacji
- * MOP
- * BKN - wyjaśnia
- * Rozmowa ze skarbnikiem ZR
- * komunikaty, apele ...

nieść poziom najniższego wynagrodzenia od 1.09.br do 1.300.000 zł tj. o kwotę wynikającą z przewidywanego wzrostu cen za III kwartał. Jednocześnie strona rządowa proponuje, aby w terminie wrześniowym zgodnie z dotychczasowymi zasadami uzgodnionymi z partnerami społecznymi ustalona została w wyniku negocjacji kwota najniższego wynagrodzenia na IV kwartał.

2. W sprawie podatku od ponadnormalnego wzrostu wynagrodzeń:

- strona związkowa zaproponowała podwyższenie bazy ppww w sposób kwotowy lub procentowy tak, by uwzględnił on rzeczywisty wzrost cen,

- strona rządowa uznała, że w tej sprawie możliwe są jedynie rozwiązania systemowe w związku z tym do 20.08.br przedstawi związkowi zawodowemu propozycje wysokości wskaźnika wzrostu normy wynagrodzeń wolnych od podatku, jaki miałby obowiązywać do końca roku i podejmie rozmowy dotyczące tegoż wskaźnika do 25.08.br.

Członek Prezydium KK
Ewa Tomaszewska
 Sekretarz Stanu MPiPS
 Michał Boni

Komunikat

W dniu 7.08.br. zespół negocjacyjny NSZZ "Solidarność" spotkał się w Ministerstwie Pracy i Polityki Socjalnej z przedstawicielami strony rządowej. Celem rozmów były sposoby rekompensowania wzrostu kosztów utrzymania.

Przedstawiciele NSZZ "Solidarność" przedstawili szereg postulatów, których spełnienie przez rząd spowoduje zmniejszenie dolegliwości jakie niosą ostatnie podwyżki.

Prowadzone w dniu 7.08. negocjacje nie przyniosły ostatecznych rozstrzygnięć. Na prośbę strony rządowej w rozmowach została zarządzona przerwa do poniedziałku 10.08. Do tego czasu rząd ma przygotować kalkulację finansowych skutków rozwiązań zaproponowanych przez NSZZ "Solidarność", oraz przedstawić własne, konkretne sposoby rozwiązania przedstawionych przez Związek problemów.

Rzecznik Prasowy KK
Grzegorz Jaczyński

Postulaty

zgłoszone przez NSZZ "Solidarność" na rozmowach dotyczących niezbędnej ze względu na wzrost cen nośników energii, paliw, czyszu i pieczywa.

1. Nie negując wynegocjowanego uprzednio systemu obliczania płacy minimalnej, oczekujemy, że przewencyjnie zostanie ona podwyższona do wysokości 1.500.000 zł., by nadażyć za faktycznym wzrostem kosztów utrzymania (system zakłada opóźnienie o kwartał).

2. Zasiłki stałe wypłacane dotąd w wysokości 28% płacy średniej winny wzrosnąć na okres dwóch miesięcy do 35% płacy średniej, by nadażyć za wzrostem kosztów utrzymania.

3. Zasiłek rodzinny winien wzrosnąć minimum do wysokości 200 tys. złotych.

4. W zakresie pomocy mieszkaniowej:

- należy rozszerzyć grupę osób, którym przysługuje zasiłek mieszkaniowy, przyznając go rodzinom niepełnym i wielodzietnym, w których dochód na osobę w rodzinie nie przekracza 170% najniższej emerytury (dotąd 150%) i pozostałym rodzinom, w których dochód na osobę nie przekracza 120% najniższej emerytury (dotąd 100%),

- należy opracować system automatycznego regulowania przez Ośrodki Pomocy Społecznej świadczeń należnych z tytułu opłat za czynsz, światło i gaz.

5. W zakresie problemów bezrobotnych:

- zasiłek dla bezrobotnych na okres dwóch miesięcy podnieść z 36 do 41% średniej płacy, nadażyć za faktycznym wzrostem kosztów utrzymania,

- należy podjąć działania w celu przedłużenia uprawnień do zasiłku dla bezrobotnych w regionach szczególnie zagrożonych,

- co do projektu Rozporządzenia Rady Ministrów dotyczącego wcześniejszych emerytur w regionach szczególnie zagrożonych nasze oczekiwania ujmuje Stanowisko Komisji Krajowej.

6. W zakresie ppww:

- w okresie od miesiąca sierpnia do końca roku 1992 kwota wynagrodzeń od ppww winna uwzględnić 100% wzrost kosztów utrzymania,

- miesięczne procentowe przyrosty wynagrodzenia, o których mowa ust. 9 art. 5 ustawy z dnia 1 sierpnia 1992 r. będą ustalone w uzgodnieniu ze związkami zawodowymi.

Ustalenia

ze spotkania na temat zaproponowanego przez Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" Dolny Śląsk w uchwale z 30.07.1992 r. - rozpoczęcia negocjacji ws. warunków i sposobów likwidacji zagłębia wałbrzyskiego jako integralnej części restrukturyzacji całego woj. wałbrzyskiego, odbytego 12.08.1992 r. w Ministerstwie Pracy i Polityki Socjalnej.

W spotkaniu uczestniczyli: Jacek Kuroń, Michał Boni, Andrzej Słowik z Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej; Marcin Rybicki - CUP; Józef Gruszka - Pełnomocnik Rządu ds. Restrukturyzacji. Woj. Wałbrzyskiego; Arkadiusz Krężel - Agencja Rozwoju Przemysłu, oraz przedstawiciele Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność" Dolny Śląsk: v-ce przewodniczący ZR Zbigniew Senkowski, członek Prezydium ZR Piotr Majchrzak, członek ZR Marian Morawski oraz przewodniczący Sekcji Regionalnej Górnictwa Ziemi Wałbrzyskiej Bogumił Zimnawoda.

Zgodnie z propozycją Związku omówiono następujące tematy:

1. Restrukturyzacja Regionu Wałbrzyskiego:
 - a) likwidacja Dolnośląskiego Zagłębia Węglowego
 - b) strefa uprzywilejowana w Regionie Wałbrzyskim
 - c) oddłużenie przedsiębiorstwa
 - d) określenie przemysłowej polityki regionalnej
2. Prowadzenie procesu restrukturyzacji regionu wałbrzyskiego
 - a) określenie odpowiedzialnego za ten proces
 - b) zwiększenie kompetencji dla prowadzącego ten proces
3. Aktywizacja bezrobotnych
4. Ostoja socjalne

a) osłony socjalne dla zwalnianych górników z DZW

b) osłony socjalne dla pracowników likwidowanych przedsiębiorstw

Ustalono:

ad. 1.

a) do 31 sierpnia odbędzie się spotkanie delegacji NSZZ "Solidarność" z zainteresowanymi resortami: na temat koncepcji przeprowadzenia procesu likwidacji DZW, powiązanego z restrukturyzacją regionu,

b) do końca września przedstawiciele rządu opracują propozycje zestawu instrumentów wspierania rozwoju gospodarczego w regionach zagrożonych strukturalnym bezrobociem. Rozmowy na ten temat odbędą się do 15 października.

c, d) do końca września odbędzie się pierwsze spotkanie, na którym przedstawiona będzie pełna analiza stanu i możliwości przemysłu regionu wałbrzyskiego z dokumentacją dotyczącą problemu zadłużenia.

ad. 2. W sprawie prowadzenia restrukturyzacji w regionie wałbrzyskim odbędzie się w połowie września spotkanie, podczas którego zaprezentowana zostanie koncepcja koordynacji procesów restrukturyzacji w skali kraju, w tym propozycje koordynacji restrukturyzacji regionu wałbrzyskiego.

ad. 3. W sprawie aktywizacji zawodowej bezrobotnych w regionie wałbrzyskim odbędzie się we wrześniu spotkanie w Wałbrzychu. MPiPS zobowiązało się do przekazania specjalnej puli środków Funduszu Pracy na aktywne formy przeciwdziałania negatywnym skutkom bezrobocia.

ad. 4. Do negocjacji przystąpi się po ustaleniu sposobu likwidacji kopalń połączonych z procesem restrukturyzacji regionu, oraz wskazaniu źródeł finansowania działań osłonowych.

V-ce Przewodniczący
Zarządu Regionu
Zbigniew Senkowski
Sekretarz Stanu
Michał Boni

**Informujemy,
że do końca
miesiąca sierpnia br.
Biuro Posta
NSZZ "Solidarność"
- Marka
Muszyńskiego
będzie nieczynne.**

Prezydium Komisji Krajowej

We wtorek 11.8.1992 r. odbyło się w Gdańsku zebranie Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

Omówiona została sytuacja w kraju i Związku, a także przebieg i wyniki negocjacji z rządem. Ocenę tych spraw, jak również decyzję o sposobie postępowania NSZZ "Solidarność" podejmie Komisja Krajowa, której najbliższe posiedzenie odbędzie się w czwartek 13.08.1992 r.

Prezydium KK przekazało również Ministerstwu Pracy i Polityki Socjalnej związkowe uwagi do projektu uchwały Rady Ministrów zmieniającej zasady przydzielania środków ochrony indywidualnej oraz dostarczania odzieży roboczej.

Upoważniono Leszka Jankowskiego, Ewę Tomaszewską i Stanisława Corę do reprezentowania NSZZ "Solidarność" w trakcie sądowej rejestracji zmian w Statucie Związku.

**Rzecznik Prasowy KK
Grzegorz Jaczyński**

Film o tragedii w kopalni "Wujek"

Spółeczny Komitet Realizacji Filmu Fabularnego o Tragedii w Kopalni "Wujek" w Katowicach ośmiela się przypomnieć Państwu, że jeszcze istnieje i nadal prowadzi działalność na rzecz realizacji filmu o tragicznych wydarzeniach 16 grudnia 1981 roku w kopalni "Wujek" w Katowicach.

Epilogiem tamtych wydarzeń była śmierć dziewięciu górników. Ta śmierć jest nadal żywym symbolem ofiary, poświęcenia i walki o prawa ludzkie i godność człowieka - walki o przetrwanie idei "Solidarności".

Dlatego naszym obowiązkiem jest utrzymywać wszelkimi moralnie dostępnymi środkami pamięć o odwadze i bohaterstwie poległych górników. Od dwóch lat czyni to Spółeczny Komitet Realizacji Filmu Fabularnego o Tragedii w Kopalni "Wujek". On to zwraca się dzisiaj do Wszystkich Państwa, jako do ludzi, którym winna być szczególnie bliska idea fabularnej rekonstrukcji tamtych wydarzeń, z prośbą o pomoc w urzeczywistnieniu naszych zamierzeń. Nie możemy bowiem godzić się z powolnym zubożaniem się naszego społeczeństwa wobec pamięci o poległych górnikach i ich zdeteterminowanym oporze - aż do śmierci włącznie - jaki coraz częściej i coraz szerzej daje się zauważyć.

To wszystko działa się prawie że na naszych oczach, to przeżywalimy. Powinniśmy poczuwać się także i my do jakiejś wdzięczności wobec poległych, gdyż to, że możemy się dzisiaj spotykać i istnieć jako Związek "Solidarność" zawdzięczamy także i IM.

Prace nad przygotowaniem do realizacji filmu, o którym mowa wyżej wchodzi w stadium bezpośrednich działań. Reżyser, Pan Kazimierz Kutz ukończył pisanie scenariusza. Została powołana Rada Producentów, która będzie wykonawcą dzieła. Nasz Komitet uzyskał koncesję na produkcję ww. filmu, co w znacznym stopniu winno obniżyć koszty realizacji.

Niemniej jednak potrzeba nam jeszcze bardzo dużo pieniędzy, by mogła nastąpić realizacja filmu. Liczymy na pomoc indywidualnych osób, społeczeństwa i wszel-

kich instytucji - w tym także, a właściwie głównie - wszystkich ogniw NSZZ "Solidarność". Przykro byłoby stwierdzić, że ogniw "Solidarności" nie zdążają z pomocą filmowi o poległych górnikach.

Sam zamysł realizacji filmu o pamiętnych wydarzeniach w kopalni "Wujek" spotkał się z poparciem i uznaniem najwyższych autorytetów naszego Państwa, Kościoła, Parlamentu i liczących się partii politycznych i organizacji społecznych. Poparł go także II Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ "Solidarność" w Gdańsku.

Chcemy także przypomnieć, że Spółeczny Komitet prowadzi nadal zbiórkę funduszy na ww. film. Rozprwadzamy okolicznościowe cegiełki i książki o tamtych wydarzeniach. W sprzedaży jest książka Jana Dziadula pt. "Rozstrzelana kopalnia" (cena 20.000 zł za 1 egz. + ew. 5.000 zł za wysyłkę pocztą). Oferujemy też cegiełki w cenie 2.000 zł za 1 szt. Jedne i drugie wysyłamy pocztą w komis w ilościach wg. życzenia zamawiającego.

Robimy wiele, by jak najwięcej zgromadzić środków na realizację naszego zamierzenia, ale zdajemy sobie sprawę z tego, że realizacja filmu będzie miała ostatecznie pomyślny finał wtedy, gdy towarzyszyć jej będzie powszechne zrozumienie i także ofiarność.

O jedno i drugie pozwalamy sobie jeszcze raz gorąco apelować, co też niniejszym czynimy ... i oczekujemy na odpowiedź.

Pozostajemy z wyrazami szacunku i poważania - Szczęść Boże!

Przewodniczący Społecznego Komitetu Realizacji Filmu o Tragedii w Kopalni "Wujek" w Katowicach inż. Kazimierz Matyka

Adres Komitetu:

40-596 Katowice
ul. Gallusa 9a p.135
tel. 513411 w.445

Konto:

Bank Śl. VII O.Katowice
312608-11673-132

Konserwa po polsku

Sytuacja w Przedsiębiorstwie Przemysłu Owocowo - Warzywnego w Ziębicach zwanym popularnie "Konserwą" zaostrzała się od dawna. Zakład znajduje się w krytycznej sytuacji finansowej. Jego zadłużenie oceniane jest na sumę 130 miliardów zł, a aktywa za rok 1991 wyniosły ok. 80 miliardów zł. Większość zadłużenia ulokowana jest w Oddziale Banku Gospodarki Żywnościowej w Kłodzku, który to bank zagrożony jest likwidacją z powodu m.in. przeinwestowania "Konserwy". Zadłużenie narosło w momencie konieczności spłaty odsetek od kredytów zaciągniętych na budowę nowej chłodni i w wyniku złej gospodarki finansowej kierownictwa zakładu. Nie można tu nie wspomnieć o roli jaką odegrał burmistrz Ziębic - Ryszard Nowak - jako organ założycielski i faktyczny gospodarz przedsiębiorstwa, do którego obowiązków należało sprawowanie nadzoru nad prawidłowym funkcjonowaniem podległego mu mienia komunalnego jakim de facto jest zakład w Ziębicach. Tymczasem na nic zdawały się kolejne pisma kierowane do burmistrza, który bezzasadnie darzył zaufaniem działania zarządcy komisarycznego - Eugeniusza Kowaluka - nie zważając na to, że komisarz niedotrzymywał terminu przedstawienia planu ratowania zakładu, do czego został powołany. Program działań naprawczych przedstawiony przez zarządcę komisarycznego ze znacznym opóźnieniem w końcu maja (termin minął w marcu br) był nie do zaakceptowania przez żadną z zainteresowanych stron. Odrzucały go związki zawodowe, krytycznie wypowiadał się o nim bank. Główne zamierzenia komisarza to:

- zwolnienia grupowe - w I turze przewidywał zwolnienie 184 os. do 25.06.br, a do końca roku miało pozostać 50 os.

- ograniczenie działalności socjalnej (np. likwidację stołówki)

- produkcja - bez szukania dróg zbytu i dodatkowych dochodów.

20 czerwca br. dzięki staraniom "Solidarności" udało się doprowadzić do spotkania w Urzędzie Miasta i Gminy pomiędzy związkami zawodowymi a burmistrzem Ziębic, komisarzem i przedstawicielem Agencji Rozwoju Regionalnego. Zdaniem wszystkich, ludzi z zakładu należało zwolnić, sprzeciwiali się temu tylko związkowcy. Na spotkanie przybył też przedstawiciel ZZR "Samoobrona", od tego czasu decydującą rolę zaczęły grać emocje.

24 czerwca pracownicy "Konserwy" pod przewodnictwem działacza "Samoobrony" zgromadzeni na wiecu przez aklamację zgłosili akces do "Samoobrony"

i utworzyli Komitet Protestacyjny, do którego weszli również członkowie Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" (choć jak twierdzą jej działacze nikt z 80 osobowej grupy związkowców nie wypisał się i nie wypełniał deklaracji do innych związków). Postanowiono również od następnego dnia rozpocząć akcję protestacyjną, która trwa już prawie 50 dni. Akcja polegała na niewpuszczaniu na teren zakładu zarządcy komisarycznego, oflagowaniu, całonocnym pikietowaniu UMiG i niedopuszczaniu do zwolnień grupowych. Jednocześnie normalnie przebiegał skup i przetwarzanie surowca. Protestujący domagali się odwołania ze stanowiska zarządcy komisarycznego, specjalistów ds. technicznych i ekonomiczno-handlowych oraz burmistrza MiG Ziębice jak również natychmiastowych rozmów z bankiem będącym wierzycielem "Konserwy".

26 czerwca do zakładu nie wpuszczono komisarza i ww. specjalistów zawiadamiając o tym Zarząd Miasta w Ziębicach i Urząd Wojewódzki w Wałbrzychu. Sprawą zajął się też szef "Samoobrony" Andrzej Lepper, który problem miał przedstawić premierowi Pawlakowi. Dzień później Lepper przybył osobiście do Ziębic. Pada dużo słów o zdradzie narodowej, kolejnych rządach "naszych" i "czerwonych", o kraju, przyszłości itd. Nie było natomiast mowy o tym skąd wziąć pieniądze na kredyty dla zakładu w Ziębicach, ani jak go ratować.

W tym też czasie zawiązuje się spółka "Ogrodnik", która miała skupiać plantatorów i pracowników PPOW. Do spółki agituja m.in. kierownik skupu i szef organizacji plantatorów. Jak jednak wynika z przedstawionego planu jej działań miała ona ubiegać się o kredyty, które zostaną przeznaczone na ... spłatę zobowiązań wobec plantatorów. Nie było praktycznie szans na to, by znalazły się pieniądze na zakup środków niezbędnych do produkcji. Do spółki przystąpiły dwie osoby z PPOW, w zakładzie cieszy się ona powszechną niechęcią, popiera ją za to pan burmistrz.

Sprawa staje w miejscu. Przez blisko miesiąc trwają przepychanki i oczekiwanie na decyzję w sprawie nowego zarządcy komisarycznego. Pod koniec lipca pojawia się wreszcie w "Konserwie" nowy komisarz jest nim mgr Wojciech Detko. Od początku próbuje on wspólnie z załogą uporządkować sytuację i rozpocząć pracę nad opracowaniem planu ratowania zakładu. Stara się wręczyć zwolnienia specjalistom, z których p.Tabor (spr.techniczne) przebywa ciągle na zwolnieniu, a p.Nowak (spr.ekonomiczno-handlowe) jak się okazało była szefową OPZZ w "Konserwie", co zresztą stanowi naruszenie statutu

tej organizacji (łączenie stanowisk kierowniczych ze związkowymi).

Burmistrz Nowak nie ułatwia pracy organizuje ciągłe spotkania, narady, zarzuca komisarza nieistotnymi informacjami i propozycjami nawiązania kontaktów z firmami, którym bynajmniej nie zależy na współpracy korzystnej dla zakładu. Okazuje się, że problemem jest znacznie więcej np. zakład posiada nieuregulowane sprawy własności. Władze miejskie popierają też spółkę "Ogrodnik", której w zakładzie nikt nie chce. Trudno jest negocjować z trzema tysiącami wierzycieli, którymi są plantatorzy indywidualni. Nikt z decydentów nie wierzy, że "Konserwę" można uratować, wszyscy są za postawieniem zakładu w stan likwidacji, nie biorąc pod uwagę, że 400 osób (tyle liczy załoga) to w Ziębicach blisko 15% wszystkich mieszkańców w wieku produkcyjnym, a bezrobocie przekroczyło już 40% (ponad 1300 os.). Tymczasem gmina nie zdecydowała się na przejęcie zakładu, którego długi zrujnowałyby jej finanse. Do zwolnień przymierza się też drugie z największych w Ziębicach przedsiębiorstw Zakład Maszyn Ceramicznych i Kamionki.

Z ramienia Związku sprawę pilotuje też członek ZR Marian Morawski (MKK z Ząbkowic Śl.), a na początku sierpnia w celu oceny sytuacji odbyło się spotkanie Delegatury Wałbrzyskiej ZR z Komisją Zakładową. Sprawą zajęło się też Prezydium ZR zwracając się do Przewodniczącego Rady Miasta i Gminy Ziębice o zwołanie Nadzwyczajnej Sesji Rady w sprawie PPOW. Był to również jeden z postulatów protestujących. Jednak w proponowanym terminie tj. 11.08. do posiedzenia nie doszło gdyż jak twierdzi Przewodniczący Rady - Wiesław Zapotoczny "nie będzie zwoływał sesji popisowych" - świadczy to w jakiś sposób o podejściu władz samorządowych do woli swoich wyborców.

W chwili obecnej w zakładzie wraca się do sprawy przekształcenia zakładu i idei spółki pracowniczej co jest jednym z warunków na uzyskanie kredytów. Nie ma co ukrywać, że potrzebne jest też zrozumienie ze strony wierzycieli, którzy w momencie likwidacji zakładu będą mieli nikłe szanse na odzyskanie swoich pieniędzy (pierwszy w kolejce jest skarb państwa).

Przykład Ziębic nie jest odosobniony. Trudna sytuacja jest i w innych zakładach przetwórstwa, gdzie potrzebne są szybkie działania zmierzające do przekształceń i pomocy kredytowej co dałoby możliwość "złapania oddechu". Potrzebna jest też pomoc i zrozumienie władz samorządowych i administracji państwowej.

Adam Samuel

Jesteście tacy wyspecjalizowani

Christine M. Sadowski **- Instytut Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO ze Stanów Zjednoczonych Ameryki z wizytą w Regionie Dolny Śląsk**

Michał Bieganowski: Jaki jest cel Pańskiej wizyty we Wrocławiu?

Christine M. Sadowski: Od 1961 AFL-CIO w polityce międzynarodowej realizuje program pomocy dla demokratycznych organizacji robotników na świecie. Bardzo nam zależy na tym, aby w społeczeństwach Europy Śr. i Wschodniej tworzyły się demokratyczne związki zawodowe. Pieniądże na ten cel przeznaczają Kongres Stanów Zjednoczonych, które idą przez Agencję Międzynarodowego Rozwoju, a potem na AFL-CIO. My przeznaczamy te pieniądze na NSZZ "Solidarność". Jeszcze w stanie wojennym, kiedy przeprowadzałam swój pierwszy wywiad z Lechem Wałęsą usłyszałam od niego, że już niedługo Polska będzie w takiej sytuacji, że będzie mogła pomóc innym demokracjom. Z programem NSZZ "Solidarność" jest zawsze problem wynikający z braku umiejętnego sprzedania go na zewnątrz, nawet poinformowania zainteresowanych o nim. Według mnie Biura Konsultacyjno-Negocjacyjne są potrzebne i fantastyczne. W USA są niedoceniane i istnieje niezrozumienie programu, który przyczynia się do stabilizacji ekonomicznej kraju. "Solidarność" to robi, ale o tym mało się wie w USA. Ważne jest jednak to co robicie tutaj na miejscu, że jesteście potrzebni robotnikom, jak trzeba to jedziecie do nich i negocjujecie w ich imieniu. To jest fantastyczne i możliwe tylko w demokratycznym związku zawodowym.

Jestem tu więc po to, by to sprawdzić, gdyż Kongres chce wiedzieć, czy pieniądze są dobrze zagospodarowane i czy wspomagają wartościowe programy.

MB: Wizytuje więc Pani Biura Konsultacyjno-Negocjacyjne. Jest to dla nich być albo nie być. Jak Pani sądzi, czy ta pomoc będzie kontynuowana?

Ch. M. Sadowski: W ostatnich latach nasza pomoc skupiała się na krajach dawnego bloku wschodniego. Kwestia podziału środków finansowych zawsze pozostaje otwarta i szczerze mówiąc są dwa poglądy na ten temat. Agencja Międzynarodowego Rozwoju obecnie chciałaby bardziej skupić swoją uwagę na takich krajach jak: Rumunia, Bułgaria. Natomiast Zbigniew Brzezinski prezentuje drugą opcję, która głosi, że demokracje stabilne są najpewniejsze - i tutaj wymienia Polskę, Węgry i Czecho-Słowację. Twierdzi, że pomoc powinna skupić się na tych trzech krajach. Myślę, że słusznie, gdyż w tych innych krajach będzie znacznie trudniej.

Piotr Bednarz: Umocnienie demokracji w Polsce, na Węgrzech i Czecho-Słowacji jest najważniejsze, gdyż spowoduje to umocnienie demokratycznych struktur państwa. Wszystkiego od razu nie da się zrobić i lepiej jest skupić swoją uwagę na kilku państwach, niż rozdzielać środki na wszystkich potrzebujących.

Christine M. Sadowski: Czy BKN-y tłumaczą pracownikom, że muszą zmieniać jakość swojej pracy i czy ona się zmienia?

Piotr Bednarz: Tok myślenia się zmienia i robotnicy muszą zrozumieć co niosą za sobą przemiany w gospodarce wolnorynkowej. Ludzie zatrudnieni w BKN-ach starają się im przybliżyć prawo i pozwolić lepiej zrozumieć kondycję ich zakładu.

Christine M. Sadowski: Jesteście tacy wyspecjalizowani w tym co robicie, że można się wpaść pracą zachwycać i naprawdę żałuję, że więcej ludzi o tym nie wie, gdyż są to działania pionierskie.

Christine M. Sadowski: Czy spotkania z innymi związkami zawodowymi Litwy, Łotwy...?

Piotr Bednarz: Na szczęble Komisji Krajowej istnieje wymiana międzynarodowa. Otrzymaliśmy list ze Lwowa z prośbą o współpracę, przysłanie materiałów - chcą wzorować się na "Solidarności". To jest przykład jak pośrednio wasze pieniądze przyczyniają się do rozwoju innych związków zawodowych. W naszym regionie chcielibyśmy przeszkolić 14 tys. działaczy związkowych w najbliższym czasie. Biuro Konsultacyjno-Negocjacyjne obsługuje cztery regiony.

Christine M. Sadowski: Jak będzie układać się współpraca między rządem a "Solidarnością"?

Piotr Bednarz: NSZZ "Solidarność" jest stimulatorem przemian w tym kraju, żeby one odbywały się w kierunku gospodarki wolnorynkowej. Parie polityczne w tym kraju są jeszcze słabe, są zajęte swoimi partycularnymi interesami, walką o władzę i rozdziałem miejsc w rządzie. Związkowi zawodowemu chodzi o to, by ludzie mieli miejsca pracy, by zakłady mogły funkcjonować samodzielnie i żeby nie było nierealnych żądań płacowych z ręką wyciągniętą do rządu.

MB: Teraz zapewne Pani może zrozumieć dlaczego "Solidarność" jest niepopularna w kraju.

Ch. M. Sadowski: Naprawdę jest niepopularna?

M.B. Niepopularna dlatego, że obwinia się ją za przemiany demokratyczne w kraju.

Włodzimierz Wasiński: Nie za przemiany, a za skutki jakie te przemiany przyniosły społeczeństwu.

Piotr Bednarz: I za decyzje podejmowane przez kolejne ekipy rządowe.

Ch. M. Sadowski: Czy ilość członków się zmienia?

Włodzimierz Wasiński: Nie należy owijać w bawełnę i powiedzieć, że możemy

utracić wielu członków. Widoczne jest to po ostatnich strajkach. Inne związki są bardziej rewindykacyjne od nas, gdyż dla nas granicą rewindykacji jest niedopuszczenie do upadku zakładu.

Ch. M. Sadowski: Dlaczego negocjacje w zakładach prywatnych są łatwiejsze niż w państwowych? O odpowiedź proszę p. Sadowskiego.

Dariusz Sadowski: W zakładach prywatnych wiadomo kto jest właścicielem i zależy mu na własnym biznesie. W firmach państwowych właściciel jest daleko, w Warszawie, w ministerstwie tzw. skarb państwa. Operujemy tym pojęciem ale brakuje ustawy, która regulowałaby jego status. Nie wiadomo do kogo należy się zwrócić, oprócz tych ludzi, którzy przyjeżdżają na kontrolę. Dyrekcje zakładów mają dużą swobodę w podejmowaniu decyzji, które nie zawsze są w interesie załogi, a nawet przedsiębiorstwa. Niekiedy działają na szkodę państwa, gdy na teren zakładu wprowadzają podwykonawców zaprzyjaźnionych z dyrekcją i w skrajnym przypadku przedsiębiorstwo rezygnuje wogóle z produkcji na rzecz tych podwykonawców. W ten sposób realizowane są interesy prywatne, osobiste oraz polityczne. Gorzej się negocjuje w przedsiębiorstwach państwowych także dlatego, że dyrekcja niekiedy nie jest zainteresowana efektywnością w kierowaniu przedsiębiorstwem i jego rozwojem.

Czasami dyrekcje chcą się dogadać ze związkami zawodowymi.

Włodzimierz Wasiński: Nas interesują skutki uboczne prywatyzacji - bezrobocie. Państwo nie jest przygotowane do przyjęcia takiej skali bezrobocia. Zasiłki są wysokości 36% średniej krajowej. Dla ludzi bolesna jest prywatyzacja gdy w ich zakładzie zwalnia się 1/3 lub 1/2 liczbę pracowników. Przyjęto się równanie, że prywatyzacja równa się bezrobociu. Jako "Solidarność" chcemy przekształcić własnościowych ale z konkretnym pracodawcą. Polski paradoks polega na tym, że to my negocjujemy z rządem powołanie instytucji skarbu państwa.

Piotr Bednarz: Jeżeli w Polsce ma odbyć się prywatyzacja to nic bez związku "Solidarność" nie wolno zrobić. Związek jest tym motorem bezpieczeństwa i przeobrażeń przemysłowych, że nie pozwoli na oszustwa, cwaniactwo urzędnika państwowego, który zawiera niekorzystne umowy dla ludzi i skarbu państwa. Jak Pani się zorientowała roboty mamy dużo, dziękujemy za poświęcenie nam swojego cennego czasu i za uwagę.

spisał Michał Bieganowski

Wrocław, dnia 27.07.1992

Każdego dnia ginie w pracy 2 ludzie!

Rada Ochrony Pracy powoływana przez Prezydium Sejmu od czerwca br. pracuje w częściowo zmienionym składzie (7 osób wytypowanych przez Prezydium KK NSZZ "Solidarność").

Członkowie Rady Ochrony Pracy (ROP) mieli okazję zapoznać się w ostatnim czasie z dwoma dokumentami dot. przestrzegania prawa i warunków pracy w zakładach i przedsiębiorstwach.

Dokumenty te to: "Sprawozdanie Głównego Inspektora Pracy z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 1991 r." (200 str. maszynopisu) i "Ocena stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w 1991 r." (skrót - 66 str.) wydanej przez Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej szokują wymową danych w nich zawartych.

Liczy krzyżują:

W wypadkach przy pracy w 1991 r. (wg. danych GUS - bez rolnictwa indywidualnego) było poszkodowanych 116.066 osób, o 7.770 (7,2%) więcej niż w 1990 r., w tym 781 osób poniosło śmierć, 4.925 osób doznało ciężkiego uszkodzenia ciała. 3.615.359 dni niezdolności do pracy, 3.469 przyznanych rent inwalidzkich to skutek tych wypadków. Ponad 83% wypadków miało miejsce w sektorze publicznym gospodarki narodowej (własność państwa i komunalna), pozostałe w sektorze prywatnym. Najwięcej poszkodowanych wg. działów gospodarki przypada na przemysł (65.211), budownictwo (12.629) i rolnictwo (8.881).

Współczynnik częstotliwości wypadków (liczba wypadków na 1000 pracujących) wynosił 9,6, co oznacza wzrost w stosunku do roku ubiegłego o 15%.

Pośród działów gospodarki najwyższe wskaźniki częstotliwości wypadków zanotowano w przemyśle (15,3), leśnictwie (13,2), rolnictwie (11,9) i budownictwie (11,3).

Według danych Instytutu Medycyny Pracy w 1991 r. stwierdzono 11.988 przypadków nowych zachorowań na choroby zawodowe - o 2.662 więcej niż w 1990 r. Roczny współczynnik zachorowalności wyniósł 111,4 przypadków na 100.000 zatrudnionych, osiągając poziom najwyższy z dotychczas odnotowanych. W latach 70-tych stwierdzano 50-65 chorób zawodowych na 100 tys. zatrudnionych.

Najczęściej przyczyną przyznania choroby zawodowej było uszkodzenie słuchu, a najwyższe wskaźniki zapadalności na choroby zawodowe w 1991 r. zanotowano w ochronie zdrowia i opiece społecznej (!) - 1.853 nowych zachorowań (212,8 przypadków na 100 tys. zatrudnionych), w oświacie i wychowaniu, kulturze i sztuce - odpowiednio jw. - 2.309 (187,9), w przemyśle - 8.132 (154,4), w leśnictwie - 147 (132).

W porównaniu z rokiem poprzednim liczba stwierdzonych w 1991 r. chorób zawodowych zwiększyła się o 2.662 przypadki (tj. o 26,5%). Jednocześnie liczba zatrudnionych w gospodarce narodowej (wg GUS) zmniejszyła się o około 1.300 tys. osób, a więc współczynnik zachorowalności wzrósł aż o 34 procent.

W związku ze stwierdzonymi chorobami zawodowymi w 1991 r. przyznano 6.269 rent inwalidzkich - w 1990 r. 4.864.

Zwiększyła się też liczba zakładów pracy, w których zanotowano 20 i więcej zachorowań, liczba ta w ubiegłym roku wynosiła 79 i była większa od roku poprzedniego o 22. W tych zakładach stwierdzono 3.549 przypadków zachorowań, co stanowi blisko 30% wszystkich zarejestrowanych w 1991 r. ww. zdarzeń.

Na czele tej listy jest Kombinat Metalurgiczny Huta im. Sendzimira (Kraków-Nowa Huta) - 270 nowych przypadków zachorowań w 1991 r. (w 1990 - 152) i trzy walczyńskie kopalnie: "Walczyń" - 252 (51), "Thorez" - 155 (42) i "Victoria" - 154 (42).

Wyniki wskazują, że największy wzrost liczby chorób zawodowych zanotowano w województwach: walczyńskim z 316 w 90 r. do 941 w roku 1991 (200% !!), krakowskim (z 565 do 905), katowickim (z 2.183 do 2.907), tarnobrzeskim (z 69 do 149) i śląskim (ze 125 do 201).

Powyższe dane są tylko małą częścią bogatego materiału obrazującego dramatyzm sytuacji w jakiej się znaleźli pracownicy większości zakładów pracy. Jeżeli dodamy do tego takie fakty jak wzrost podległej nadzorowi PIP liczby zakładów (w 1989 r. - 465.630, w 1990 r. - 577.571, w 1991 r. - 726.717 na 1-ego inspektora 927 zakładów); spadek liczby kontroli Inspekcji Pracy w zakładach (na rzecz działań profilaktycznych); spadek aktywności społecznych inspektorów pracy przy braku zainteresowania się problemem ochrony pracy związków zawodowych; mała wiedza o przepisach prawa pracy lub świadome łamanie tych aktów prawnych przez pracodawców (często za przyzwoleniem pracowników) itd. - to mała jest szansa, żeby recesję w gospodarce zastąpiła recesja w produkcji kalek i inwalidów.

Niewątpliwie sytuacja ekonomiczna daje możliwość usprawiedliwienia swojego stosunku do spraw ochrony człowieka w jego miejscu pracy przez kierownictwa zakładów. W wielu jednak przedsiębiorstwach istnieją możliwości podejmowania chociażby przedsięwzięć organizacyjnych dla poprawy tego stanu lecz niewiele kierownictw zakładów, tłumacząc się brakiem środków finansowych, nie dokonują niejednokrotnie pomiarów stężeń i

natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia lub wykorzystywania wyników tych pomiarów wyłącznie dla celów ustalania wysokości dodatków pieniężnych za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia a nie dla celów prewencyjnych. Ograniczanie wydatków na cele związane z poprawą stanu BHP w związku z chęcią zapewnienia większych środków na wynagrodzenia pracowników uzyskuje aprobatę załogi. Coraz częściej zakłady pracy w ramach oszczędności, łamiąc przepisy Kodeksu Pracy, dopuszczają pracownika do pracy bez dostarczenia jemu niezbędnych środków ochrony indywidualnej. Często zjawiskiem jest uruchamianie w sektorze prywatnym zakładów bez wypełniania obowiązku zgłoszenia tego faktu do terenowej jednostki Inspekcji Pracy i wojewódzkiego inspektoratu sanitarnego. W wielu z tych zakładów nie zostały stworzone warunki pracy zgodne z wymaganiami bezpieczeństwa i higieny pracy, przez co zakłady te już w trakcie tworzenia są źródłem zagrożenia dla zdrowia i życia przyszłych swoich pracowników.

Przytoczone już fakty nie wyczerpują długiej listy problemów mających wpływ na warunki pracy, a więc ochronę człowieka przed zubożającymi skutkami nie przestrzegania przepisów i zasad zmierzających do zminimalizowania kosztów jakie ponosi pracownik w trakcie świadczenia pracy - utrata zdrowia, a często i życia. Stale doskonalone prawo działania represyjne wobec łamiących je, wzmożona działalność instytucji kontrolnych nie jest w stanie zniwelować omówionych i nie omówionych wyżej zagrożeń bez zmian w świadomości pracobiorców i większej aktywności organizacji samoobrony pracowniczej którymi są, a przynajmniej powinny być związki zawodowe.

Działacze NSZZ "Solidarność" żeby spełnić swoje statutowe obowiązki wobec członków Związku nie mogą ograniczać swoich działań do obrony miejsc pracy i godnej za tą pracę zapłaty. Nie można być obojętnym wobec faktu, że w 1991 roku Codziennie średnio zarejestrowano 319 wypadków przy pracy, 14 osób odnosiło ciężkie obrażenia ciała, a 10 osób z tego powodu szło na rentę inwalidzką, średnio codziennie stwierdzano 33 nowe przypadki chorób zawodowych, które w 17 przypadkach kończyły się przyznaniem renty inwalidzkiej.

Nie można być obojętnym wobec faktu - w 1991 roku średnio w ciągu jednego dnia traciło życie w czasie pracy dwóch ludzi!

Jerzy Langer
członek Rady Ochrony Pracy
i KK NSZZ "Solidarność"

APEL do Komisji Zakładowych i Członków NSZZ "Solidarność"

Związkowe Biuro Pośrednictwa Pracy działające w Wałbrzychu zwraca się do wszystkich Komisji Zakładowych i wszystkich członków naszego Związku z terenu Wałbrzycha i okolic o nawiązanie współpracy.

Przypominamy! Zadaniem naszego Biura jest pomoc w znajdowaniu wolnych miejsc pracy dla członków naszego Związku.

Z tego zadania nie jesteśmy w stanie się wywiązać w sposób zadawalający bez dynamicznego zaangażowania się organizacji zakładowych "Solidarności" i jej członków.

Co można i co należy robić ?

Komisja Zakładowa wydaje zgodę na zwolnienie członka Związku tylko w sytuacji przymusowej, tylko w uzasadnionych przypadkach !!! Problem zwalnianego jest naszym problemem. Członek Związku nie może zostać z nim sam.

Zadania dla Komisji Zakładowych:

1. w przypadku wypowiedzenia pracy pracownikowi (członkowi Związku) przez dyrekcję zakładu, Komisja Zakładowa powinna natychmiast wypełnić ankietę bezrobotnego i przekazać ją do Biura.

2. w przypadku możliwości zatrudnienia nowych pracowników w zakładzie pracy, Komisja Zakładowa natychmiast informuje Biuro o tym fakcie składając ofertę.

Członkowie Związku, którzy posiadają informację o wolnych miejscach pracy, przekazują ją do Biura.

Pamiętajmy o bezrobotnych, pamiętajmy o Solidarności !

Adres:

Związkowe Biuro Pośrednictwa Pracy
NSZZ "Solidarność"
Rynek 12, 58-300 Wałbrzych
tel. 233-78, tel/fax 246-45, tlx 74-55-24

Zachęcamy inne biura Delegatury NSZZ "S" Dolny Śląsk, MKK, większe Komisje Zakładowe do zakładania filii Biura w swoich gminach.

Jerzy Langer
członek Prezydium ZR

Naprawdę jesteśmy rozsądni

W temacie prywatyzacja nie ma mądrzejszych, nie ma też wzorca idealnego, który można by przyłożyć do prywatyzującego się zakładu. Każda decyzja związana jest z ryzykiem. Prywatyzacja nie może być sztuką dla sztuki, oprócz wymiernych korzyści dla budżetu państwa musi być zaakceptowana przez społeczeństwo. Tylko wtedy można mówić o pełnym sukcesie.

Załoga "Polifaru" S.A. ma swój pomysł na prywatyzację swojego zakładu. Z inspiracji Komisji Zakładowej "Solidarności" zdecydowała się rozpocząć walkę o "Polifarb".

Pierwszy problem polegał na tym jak na drodze przekształcenia kapitałowego załoga może kupić swój zakład. Znalazł się na to sposób. Załoga musi zorganizować się w podmiot gospodarczy, który wystąpi o kupno zakładu. Dzieła tego podjęła się dokonać zakładowa "Solidarność". Powstała spółka "Farbolak", której udziałowcami jest 511 pracowników "Polifaru" Wrocław S.A. czyli 74 % załogi, w tej liczbie również trzej dyrektorzy.

Spółka "Farbolak" ma swój 5 - cio osobowy zarząd. Tylko jedna osoba z tego zarządu jest pracownikiem "Polifaru" i udziałowcem "Farbolaku". Pozostałe cztery nie pracują w "Polifarbie" i nie mają udziału w "Farbolaku", ale popierają ideę Spółki Pra-

owników i zgodziły się pomóc i wzmocnić Spółkę swoją wiedzą i umiejętnościami.

Takie postawienie na fachowość świadczy o dużym rozsądku i poważnym traktowaniu przedsięwzięcia i odpiera zarzut, że spółki pracownicze nie rządzą się prawami ekonomicznymi.

Drugi problem znacznie większy polegał na tym żeby przekonać Ministerstwo Przekształceń Własnościowych, że Spółka Pracowników jest znacznie lepszym oferentem od każdego świeżo upieczonego kapitalisty.

Spółka "Farbolak" znalazła źródła finansowania i zgłosiła w Ministerstwie Przekształceń Własnościowych propozycję zakupu 51% akcji "Polifaru" Wrocław S.A..

Co zrobi Ministerstwo? Czy sprzeda Spółce większość akcji i za jaką cenę? Tego wszystkiego jeszcze nie wiemy, ale jedno wiemy, że należy to przeprowadzić szybko i niekoniecznie nastawiając się na maksymalizację zysków. Czasem bardziej opłaca się mniejszy zysk za cenę dużej akceptacji społecznej. W tym przypadku tą społecznością jest załoga "Polifaru", która czeka na decyzję.

Bożena Michta

Zastępca Przewodniczącego
KZ Polifarb - Wrocław S.A.

MOP

W czerwcu (3-23) odbyła w Genewie się coroczna konferencja Międzynarodowej Organizacji Pracy. Wzięła w niej udział delegacja polska w której skład m.in. wszedł Tomasz Wójcik, członek Rady Administracyjnej MOP.

"Plonem tegorocznej konferencji było m.in. przyjęcie konwencji i zaleceń MOP w sprawie ochrony roszczeń pracowników w przypadku likwidacji zakładów z powodu nie wypłacalności pracodawcy. Konferencja przyjęła poprawkę, która rozszerza obowiązywanie tego dokumentu na przedsiębiorstwa, których właścicielem jest państwo. Skutkiem tego jest przedłożony przez Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej projekt ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w przypadku zamykania zakładów z powodu bankructwa. Projekt ustawy przewiduje utworzenie instytucji ubezpieczeniowej, której fundusze gromadzone będą z wpłat Skarbu Państwa i pracodawców. Z polskiego, pracowniczego punktu widzenia niezwykle istotną kwestią było uwzględnienie definicji niewypłacalności pracodawcy, w sytuacji polskich zakładów państwowych podlegających likwidacji lub bankrutujących. Zgłoszona przeze mnie poprawka w tym

zakresie, w roku ubiegłym, została przyjęta.

Poinformowałem o trudnościach jakie napotykają nowo powstające związki zawodowe w krajach Europy Środkowej i Wschodniej w korzystaniu z majątku dawnych struktur związkowych. Majątek ten wszędzie przechwytywany jest przez kontynuatorów dawnych struktur. Wniosekowałem, aby MOP zajęła stanowisko w tej sprawie.

Ponadto pobyt w Genewie zaowocował nawiązaniem kontaktów, które mogą przynieść dla Związku dużo korzyści. Zawartem m.in. umowę z Działem Szkoleń MOP o przeprowadzeniu kursów w zakresie bhp wartości 15 tys. dolarów. Nawiązałem także kontakt z szefem działu Ochrony Środowiska i być może MOP sfinansuje szkolenia w zakresie ekologii pracy.

Ponadto złożyłem kolegom ze związków zawodowych państw Środkowej i Wschodniej Europy propozycję spotkania w celu podjęcia inicjatywy wspólnego wybrania reprezentacji bloku postkomunistycznego. Należy skończyć z praktyką, że reprezentantem ich jest człowiek ze starego aparatu związkowego w ZSRR."

Etatowanie działaczy związku w zakładzie pracy

Ustawa o związkach zawodowych (Dz.U Nr 55 z 1991r.) w art.31 prawo do zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy na okres kadencji w zarządzie zakładowej organizacji związkowej uzależnia od liczby członków zakładowej organizacji związkowej zatrudnionych w zakładzie pracy. Z przepisu tego wynika, że ustalając liczbę członków o których mowa, wyżej liczy się tylko tych członków zakładowej organizacji związkowej, którzy są zatrudnieni w zakładzie pracy. Zgodnie z art.2 ustawy o związkach zawodowych prawo tworzenia lub wstępowania do związków zawodowych przysługuje również osobom, które nie są zatrudnione w zakładzie pracy. Chodzi tu przede wszystkim o rencistów i emerytów (art.2 ust.3) i bezrobotnych (art.2 ust.4). Osób tych przy liczeniu zatrudnionych członków zakładowej organizacji związkowej nie bierze się więc pod uwagę.

Należy w tym miejscu wyjaśnić, których członków zakładowej organizacji związkowej uważa się za zatrudnionych w zakładzie pracy. Po pierwsze, są to ci członkowie, którzy z zakładem pracy pozostają w stosunku pracy (są pracownikami zakładu pracy), tj. są zatrudnieni na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę (art.2 Kodeksu pracy). Zgodnie z intencją i treścią art.2 ustawy o związkach zawodowych do osób zatrudnionych w zakładzie pracy należy również zaliczyć te

kategorie osób wymienione w tym przepisie mogące tworzyć lub przynależeć do związku zawodowego, które również świadczą pracę na rzecz zakładu pracy, ale nie w charakterze pracownika. Są to trzy kategorie osób:

- osoby wykonujące pracę nakładczą (art.2 ust.1 p.2), które z zakładem pracy nawiązały umowę o pracę nakładczą,

- osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej, jeżeli nie są pracodawcami (art.2 ust.1 p.1),

- osoby skierowane do zakładu pracy w celu odbycia służby zastępczej (art.2 ust.1 p.5).

W konsekwencji podanej wyżej interpretacji art.31 ustawy o związkach zawodowych należy stwierdzić, że np.:

1.Uczniów szkoły przyzakładowej będących członkami zakładowej organizacji związkowej wlicza się do liczby zatrudnionych członków wtedy, gdy z zakładem pracy podpisali umowę o pracę. Inaczej mówiąc, oprócz tego, że są uczniami, są również pracownikami zakładu pracy.

2.Zgodnie z tym co już powiedziano, bezrobotnych nie wlicza się do liczby zatrudnionych członków związku.

3.Osoby będące na urlopie wychowawczym należy wliczać do liczby zatrudnionych członków związku. Osoby takie są bowiem pracownikami, tyle tylko, że na czas urlopu wychowawczego zawieszony został ich obowiązek świadczenia pracy.

4.Zgodnie z tym co powiedziano wyżej, rencistów i emerytów nie wlicza się do liczby zatrudnionych członków związku.

Należy tu wyjaśnić jeszcze jedną kwestię związaną z par.15 p.3 Statutu NSZZ "Solidarność". Przepis ten przewiduje skreślenie z rejestru członków z powodu niepłacenia składek przez członka związku. W kontekście niniejszego wyjaśnienia należy stwierdzić, że do czasu skreślenia (mimo, że zatrudniony członek związku nie płaci składek) należy taką osobę liczyć. Oczywiście chodzi tu tylko o te osoby, które w dalszym ciągu są zatrudnione w zakładzie pracy. Sprawa skreślenia członka związku z rejestru jest sprawą wewnętrzną związku i nikt z zewnątrz nie może w tę sferę ingerować w szczególności, kierownik zakładu pracy. Byłoby to naruszenie wolności związkowej. Kierownik zakładu pracy stwierdzając np. że określona liczba zatrudnionych członków związku nie płaci składek, nie może samowolnie o tę liczbę obniżyć liczbę członków związku dla ustalenia prawa do zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy na okres kadencji związkowej. Jeszcze raz zaznaczmy, że zastosowanie sankcji za niepłacenie składek związkowych w postaci skreślenia z rejestru członków jest wyłącznie sprawą wewnętrzną związku i jego władz.

opracował Z. Masternak

Regulamin

działalności zespołu mediacyjnego ds. rozwiązywania sporów międzyzwiązkowych

1. Zespół powołuje Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" Dolny Śląsk na czas do końca bieżącej kadencji władz związkowych.
2. Podstawą działania Związku jest Statut, Ordynacja Wyborcza, Regulaminy Finansowe, Uchwały KK i ZR.
3. Celem jest realizacja Uchwały nr 11 IV WZD Regionu Dolny Śląsk.
4. Koordynatora Zespołu powołuje, na wniosek Prezydium, Zarząd Regionu. Do jego obowiązków należy:
 - a) zwoływanie i prowadzenie posiedzeń Zespołu
 - b) prowadzenie niezbędnej dokumentacji
 - c) przekazywanie na bieżąco wyników prac Zespołu do Zarządu Regionu
5. Członkostwo w Zespole jest dobrowolne.

- a) z chwilą zadeklarowania członkostwa, udział w pracach Zespołu jest obowiązkowy.
 - b) Zespół może powoływać ekspertów spoza swego grona.
 - c) rezygnację z pracy w zespole należy zgłosić do Zarządu Regionu w formie pisemnej.
 - d) zespół może wybrać ze swego grona sekretarza.
6. Tematy prac Zespołu mogą być zgłaszane przez każdego członka NSZZ "Solidarność" Region Dolny Śląsk w formie wyłącznie pisemnej.
 7. Zespół zbiera się zależnie od potrzeb.
 8. Zespół może być rozwiązany w tym samym trybie jak przy powoływaniu.

Zofia Rajczakowska
członek Prezydium ZR

UCHWAŁA FINANSOWA (ujednolicony tekst)

Rozdział I

Składka członkowska i jej podział

§ 1. Ustala się podstawową wysokość składki członkowskiej od pracujących członków Związku na poziomie 1% wynagrodzenia z uwzględnieniem wszystkich dodatków płacowych z wyjątkiem deputatów, nagród, zasiłków rodzinnych i rekompensat.

§ 2. Komisja Zakładowa może w uzasadnionych przypadkach za zgodą większości członków uchwalić składkę wyższą, jednak nie więcej niż 2% wynagrodzenia łącznie z dodatkami jak w pkt. 1. Całość składki powyżej 1% pozostaje w dyspozycji Komisji Zakładowej.

§ 3. Dla innych członków Związku ustala się następującą wysokość składki miesięcznej:

a. dla rencistów i emerytów - 0,5% renty lub emerytury, jeśli emerytura lub renta jest mniejsza lub równa średniej płacy krajowej;

b. dla rencistów i emerytów - 1% renty lub emerytury, jeśli emerytura lub renta jest większa od średniej płacy krajowej;

c. wysokość składki od osób bezrobotnych i na urloпах wychowawczych ustala Komisja Zakładowa.

§ 4. Całość wpływów uzyskanych ze składek emerytów, rencistów i osób pobierających zasiłki pozostaje do dyspozycji Komisji Zakładowej.

§ 5. W wyjątkowych przypadkach Komisja Zakładowa może podjąć uchwałę o zawieszeniu składki członkowskiej lub jej obniżeniu na wniosek zainteresowanego członka Związku.

§ 6. Ustala się następujący podział 1% składki członkowskiej:

a) do dyspozycji Komisji Zakładowej pozostaje 65% wpływu

b) do dyspozycji Zarządu Regionu zostaje przekazane 25% wpływu

c) do dyspozycji Komisji Krajowej za pośrednictwem Zarządu Regionu zostaje przekazane 10% wpływu, z tym że 8% przeznaczonych jest dla Komisji Krajowej a na działalność sekcji branżowych 2%. § 7. Organizacje zakładowe w spółdzielniach inwalidów przekazują ZR 10% wpływu z jednoprocentowej składki członkowskiej.

Rozdział II

Zasiłki statutowe i zapomogi

§ 8. Minimalną wysokość zasiłków statutowych ustala Komisja Krajowa.

§ 9. Ustala się następujące zasady wypłacania zasiłków statutowych:

1. zasiłek z tytułu urodzin dziecka:

a) wypłaca się obojgu rodzicom,

b) wypłaca się na każde urodzone dziecko oddzielnie,

c) wypłaca się również na dziecko urodzone martwo,

d) wypłaca się matce samotnej w wysokości zwiększonej o 100%.

2. zasiłek z tytułu zgonu członka Związku:

wypłaca się tylko jeden zasiłek dla osoby, która udokumentowała pokrycie ko-

szków związanych z pogrzebem. Wpłaty dokonuje Komisja Zakładowa zmarłego członka Związku.

3. Zasiłek z tytułu śmierci członka rodziny:

a) wypłaca się wszystkim uprawnionym członkom Związku w przypadku zgonu:

- współmałżonka,
- rodziców, teściów,
- dziecka na utrzymaniu,
- osoby na wyłącznym utrzymaniu.

b) wypłaca się również jednemu z rodziców na dziecko martwo urodzone.

4. Zasady ogólne:

a) do uzyskania prawa do zasiłków obowiązuje staż związkowy 6 miesięcy (nie dotyczy osób podejmujących po raz pierwszy pracę).

b) obowiązuje przedłożenie aktu urodzenia lub zgonu oraz dokumentów określających stopień pokrewieństwa.

c) obowiązuje zgłoszenie żądania wypłaty zasiłku w terminie 6 miesięcy od daty urodzin lub zgonu.

d) wszystkie ustalenia z punktów 3 i 4 dotyczą również emerytów, rencistów oraz osób na urloпах wychowawczych i opiekuńczych.

e) wysokość wypłaconego zasiłku statutowego ustala się według daty zaistnienia zdarzenia uprawniającego do zasiłku.

f) we wszystkich przypadkach nieuregulowanych powyższymi zasadami Komisja Zakładowa ma prawo podjęcia decyzji indywidualnej.

§ 10. Udzielanie zapomóg należy wyłącznie do kompetencji Komisji Zakładowej (Oddziałowej). Wysokość zapomóg zależy od posiadanych przez Komisję Zakładową możliwości oraz potrzeb zgłaszającego, przy zachowaniu zasady samowystarczalności finansowej Komisji Zakładowej.

Rozdział III

Wynagrodzenia działaczy Związku

§ 11. Ustala się maksymalne wynagrodzenie działaczy Związku pochodzących z wyboru, będących członkami władz krajowych i regionalnych Związku zatrudnionych na wniosek tych władz lub Krajowego Zjazdu. Indywidualną wysokość wynagrodzenia ustala odpowiednio Komisja Krajowa i Zarząd Regionu.

1. Przewodniczący

a) Zarządu Regionu i krajowego sekretariatu branżowego do 40 tys. członków - 2-krotne przeciętne wynagrodzenie w sześciu gałęziach gospodarki narodowej ogłaszane przez GUS;

b) Zarządu Regionu i krajowego sekretariatu branżowego powyżej 40 tys. do 100 tys. członków - tak jak w punkcie a) plus 10% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego;

c) Zarządu Regionu i krajowego sekretariatu branżowego powyżej 100 tys. do 200 tys. członków - tak jak w punkcie a) plus 20% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego;

d) Zarządu Regionu i krajowego sekretariatu branżowego powyżej 200 tys. członków - tak jak w punkcie a) plus 30% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego;

e) Komisji Krajowej - tak jak w punkcie d) plus 10% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego;

f) Krajowej Komisji Rewizyjnej - tak jak członek Prezydium odpowiednio Komisji Krajowej.

2. Z-ca Przewodniczącego Komisji Krajowej lub Zarządu Regionu - tak jak przewodniczący minus 10% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego.

3. Członek Prezydium Komisji Krajowej lub Zarządu Regionu - tak jak przewodniczący minus 20% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego.

4. Ewentualnie zatrudniony członek KK lub Zarządu Regionu - tak jak przewodniczący minus 30% w ten sposób obliczanego wynagrodzenia zasadniczego."

5. Wynagrodzenie działacza Związku pochodzącego z wyboru nie może być niższe od wynagrodzenia otrzymywanego w ostatnim miejscu zatrudnienia przed objęciem funkcji.

§ 12. Wynagrodzenie działaczy Związku pochodzących z wyboru zatrudnionych w Sekcjach Branżowych ustala KK.

Rozdział IV

Postanowienia ogólne

§ 13. W przypadku pemienia więcej niż jednej funkcji związkowej obowiązuje wypłata wyłącznie jednego wynagrodzenia, dowolnie wybranego przez osobę zainteresowaną, na okres kadencji.

§ 14. Wynagrodzenie etatowych działaczy Komisji Zakładowych ustala ustawa o związkach zawodowych.

§ 15. Sekcje zawodowe, branżowe, Międzyzakładowe Komisje Koordynacyjne i inne mogą być finansowane na podstawie decyzji władz związkowych właściwego szczebla przy czym sekcję o zasięgu regionalnym może finansować Zarząd Regionu, natomiast sekcję o zasięgu krajowym - wyłącznie Komisja Krajowa.

§ 16. Zarządy Regionalne zobowiązane są do refundacji zasiłków statutowych w przypadku udokumentowanego przez Komisję Zakładową braku środków na ich wypłacenie pomimo prowadzenia prawidłowej gospodarki finansowej.

§ 17. Zobowiązuje się Komisje Zakładowe do regulowania składek do dnia 20 następnego miesiąca, a Zarządy Regionalne do dnia 30 następnego miesiąca.

§ 18. Dysponentami dotacji i darowizn udzielanych Związkowi bez wskazywania określonej jego struktury jako adresata (Zarządu Regionu, Komisji Zakładowej lub sekcji branżowej itp.) jest KK.

§ 19. Określone powyżej zasady finansowania obowiązują od dnia 1 września 1992 r.

Na IV Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ "Solidarność" przyjęto dwie uchwały finansowe. Uchwała nr 8 dokonuje zmiany podziału składki członkowskiej. Czy taki podział satysfakcjonuje Zarządy Regionów?

W komisjach zakładowych pozostaje 65% wpływów ze składki członkowskiej, 25% - o 4% więcej niż dotychczas otrzymywały Zarządy Regionów. Do Komisji Krajowej za pośrednictwem Zarządu Regionu odprowadza się 10%, w tym na działalność sekcji branżowych przeznaczają się 2%; KK refunduje ZR utrzymanie biur i delegatur terenowych.

Sytuacja Zarządu Regionu jest nadal trudna, gdyż faktycznie dopiero pod koniec października napłyną te pieniądze do nas.

Czy jest możliwe w tej chwili dokładne określenie ich liczby?

Jesteśmy w przededniu zakończenia prac nad wprowadzeniem komputerowej ewidencji Komisji Zakładowych. Zakładamy, że jest ich ponad 1000.

Jakie widzisz wyjście z tej trudnej sytuacji finansowej?

Koszty stałe utrzymania ZR wzrosły od 100 do 150%. Różnica między wpływami a wydatkami sięga 50%. Najważniejszym wyjściem z sytuacji jest uregulowanie terminowości i wysokości składek od Komisji Zakładowych z Regionu. Nie są to jedyne działania w przygotowaniu jest zwolnienie grupowe dla 10 osób.

Czyżby za dużo ludzi pracowało w ZR? Ograniczenie zatrudnienia wiąże się z niewypełnianiem statutowych obowiązków ZR, a zwolnienia grupowe wiążą się z jednorazowymi dużymi wydatkami, na które ZR nie stać. Czy jest to właściwe wyjście z sytuacji?

Innego wyjścia nie widzę. Z kosztów stałych zrezygnować nie można, dlatego zwalniamy ludzi i rezygnujemy z niektórych działań.

To także nie jest takie proste, ze względu na negocjacje z Komisją Zakładową przy ZR, które toczyły się miesiącami. Obowiązki zwalnianych pracowników przejmą teraz głównie członkowie Prezydium ZR.

Zarząd Regionu podjął decyzję o skreśleniu z rejestru komisji zakładowych. Jakie były przyczyny takiego kroku?

Skreśliliśmy na razie jedną komisję - "SPUTIR-u". Można to traktować jako ostrzeżenie dla innych. Nie był to przykład komisji wogóle nie płacącej składek, tylko komisji, która zaniżyła wysokość odprowadzanych składek - oszukiwała nas. Wiele komisji zostało upomnianych, wiele jest

Komputer jest dobry na wszystko

ze Skarbnikiem ZR - Przemysławem Bogusławskim

płacących składki regularnie, terminowo, bądź w czasie 1 - 3 miesięcy.

System komputerowy, który wprowadzamy pozwoli na szybką kontrolę terminowego płacenia składek członkowskich przez Komisje Zakładowe. Musimy się nauczyć wzajemnie szanować i być solidarnymi. ZR musi także w terminie odprowadzić pieniądze do Komisji Krajowej.

Oprócz pieniędzy ze składek członkowskich ZR może utrzymywać się także np. z darowizn, z prowadzenia działalności gospodarczej. Jaka jest kondycja finansowa naszych spółek?

Na wstępie powiem, że związkowcy nie powinni się zajmować "robieniem biznesu". Od tego są fachowcy. Spółka "Norpol-Press" przynosi zyski rzędu 150 mln miesięcznie i spodziewamy się, że będą w przyszłości jeszcze większe. Po zrobieniu bilansu pod koniec roku będziemy wiedzieli dokładnie z jakim zyskiem zamknie się bilans tej spółki. W spółce "Region" zyskaliśmy więcej niż wynosił wkład. Należy pamiętać także o tym, że spółce należy zostawić pieniądze na rozwój.

Czy nie można wykorzystać pieniędzy z rewindykacji?

To są pieniądze na inne cele. Pomimo trudnej sytuacji do tej pory wykorzystaliśmy na bieżące potrzeby tylko 100 mln.

W rozmowach z członkami Komisji Zakładowych dowiedziałem się, że niektóre z nich chętnie przekazałyby pewne środki finansowe na celową działalność, np. informacyjną.

Nie chciałbym obciążać Komisji Zakładowych dodatkowymi świadczeniami, gdyż mają one do spełnienia wiele obowiązków względem swoich członków. Tradycyjnie dokonują wypłat zasiłków statutowych, chociaż uważam, że wysokość ich jest za niska względem potrzeb i, że są to najgorzej wydane pieniądze. Nikogo one zadowolnić nie mogą. Nigdzie na świecie nie dokonuje się takich wypłat ze środków związkowych, gdyż pokrywa je państwo. U nas jeszcze to jest niemożliwe. Jeżeli komisja zakładowa chce uczestniczyć w funduszach: pomocy dla bezrobotnych i strajko-

wym oraz dokonywać wpłat dla ZR to wydaje 48%.

Wróćmy do upomnień i skreśleń Komisji Zakładowych w naszym Regionie.

Uczymy się na błędach. Pragnę gorąco przeprosić te komisje, które zostały upomniane, a po sprawdzeniu okazało się, że "są niewinne". Praca w systemie komputerowym jest dla nas nowym doświadczeniem. Pracownik, który wprowadza dane do niego jest nadmiernie obciążony pracą (ze względów oszczędnościowych) i możliwe jest, że popełnia błędy. Należałoby ograniczyć ilość wprowadzanych dziennie danych, a na to nas nie stać, gdyż musi to być wykonane w terminie. Znane nam są także i takie przypadki, że część przekazów jest zatarta i nieczytelna. Zdarza się też, że komisje błędnie wpisują numer konta i wtedy banki rejestrują wpłaty nie na naszym koncie, ale zdarza się tak i wtedy gdy numer konta podany jest bezbłędnie. Dopiero po sprawdzeniu w różnych miejscach możemy zorientować się, kto popełnił błąd, a gdzie wynika to ze złej woli Komisji Zakładowej, która nie chce płacić składek. Stąd ważne jest, by Komisje Zakładowe umieszczały na przekazach swoje numery lub zobowiązały do tego księgowość.

Powiem wprost, przy komputerowej ewidencji jesteśmy w stanie sprawdzić Komisje, które nieuczciwie zachowują się względem nas i wyciągnąć z takiego postępowania konsekwencje. Jest możliwe ustalenie: kto płaci i ile oraz czy w terminie.

Mam nadzieję, że system ten będziemy udoskonalać i pomyłek będzie coraz mniej. Zainteresowanie nim w regionach jest duże, nawet niektóre komisje zakładowe chcą go zainstalować u siebie.

Jest to na pewno najlepszy system opracowany w Polsce. Jego zakupem jest poważnie zainteresowana Komisja Krajowa i na sprzedaży powinniśmy zarobić.

Spisał: Michał Bieganowski

Wrocław, 23.07.1992 r.

PS

Na kolejnym posiedzeniu ZR podjął decyzję o skreśleniu kolejnych Komisji Zakładowych niepłacących składek.

Redagują: Michał Bieganowski (red. nac.), Jola Ostrowska (sekretarz red.), Adam Samuel (skład komputerowy), Jacek Rugiel.

Adres redakcji: Wrocław, pl. Czerwony 1/3/5, pok. 135, tel/fax 55-87-41

Wydaje: ZR NSZZ "Solidarność" Dolny Śląsk

Druk: Drukarnia ZR

Nakład: 6000 egz.

Numer zamknięto: 13 sierpnia 1992 r.

Komisja Regulamin

REGIONALNEGO

FUNDUSZU

STRAJKOWEGO

NSZZ

SOLIDARNOŚĆ

Region Dolny Śląsk

Komisja Krajowa w Lubinie

W dniach 29 - 30.08 zebrała się na sesji wyjazdowej w Lubinie Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność". W dziesiątą rocznicę tragicznych wydarzeń lubińskich został odsłonięty pomnik ofiar: Andrzeja Trajkowskiego, Mieczysława Poźniaka, Michała Adamowicza. W ich intencji i NSZZ "Solidarność" sprawowano Mszę świętą, podczas której celebryze przewodniczył ks. Kardynał Henryk Gulbinowicz.

Przewodniczący Komisji Krajowej Marian Krzaklewski wraz z Matką i Żonami zamordowanych złożyli pod Pomnikiem wieniec od NSZZ "Solidarność". W uroczystościach rocznicowych wzięli udział członkowie Komisji Krajowej.

W trakcie obrad członkowie KK zapoznali się z oceną protestów w KGHM "Miedź Polska", górnictwie węgla kamiennego, FSM Mielcu, "Ursusie"; ze stanem negocjacji z rządem w sprawie podwyżek kosztów utrzymania oraz z wynikami sondażu w sprawie gotowości do podjęcia akcji strajkowej (szczegóły w najbliższym numerze "Co Tydzień").

Uchwały KK

Poparcie dla "Zagłębia Miedziowego"

nr 258/92

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" popiera działania podjęte przez NSZZ "Solidarność" Zagłębia Miedziowego dotyczące:

1. Sposobu prowadzenia sporu zbiorowego z Zarządem KGHM Polska Miedź S.A.
2. Warunków porozumienia płacowego kończącego spór zbiorowy.

KK NSZZ "Solidarność" wystąpi do Prezydenta i Rządu o podjęcie działań zmierzających do uzyskania stabilizacji społecznej w przedsiębiorstwie, co pozwoli przyspieszyć zmiany organizacyjne i własnościowe zgodnie z oczekiwaniami pracowników.

Domagamy się realizacji ustaleń z 3 i 16 lipca br. ze spotkania z przedstawicielami Rządu w sprawie powołania zespołu międzyresortowego z udziałem NSZZ "Solidarność" w celu określenia przyszłości przemysłu miedziowego i innych metali nieżelaznych.

Komisja Krajowa domaga się dokonania analizy kosztów przedsiębiorstwa wg miejsc powstawania i przedstawienia programu ich optymalizacji.

Komisja Krajowa
NSZZ "Solidarność"

Lubin, 29.08.1992 r.

Likwidacja "popiwku"

nr 262/92

Stały spadek płacy realnej, poszerzająca się sfera ubóstwa, brak rzeczywistego rekompensowania kosztów utrzymania zmusza NSZZ "Solidarność" do ponownego wezwania Prezydenta, Parlamentu i Rządu RP do natychmiastowej likwidacji podatku od ponadnormatywnych wynagrodzeń.

W celu wyegzekwowania zniesienia "popiwku" Związek nasz jest gotów użyć wszelkich dostępnych środków nacisku.

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność"

Lubin, 30.08.1992 r.

Niezadowolnienie z negocjacji

nr 259/92

Komisja Krajowa uznaje wyniki drugiej części negocjacji w sprawie rekompensaty wzrostu kosztów utrzymania za zdecydowanie niezadawalające.

Strona rządowa podjęła rozmowy wyłącznie w celu realizacji ustalonego terminu, a nie podjęcia konkretnych ustaleń. Wobec takiego rozwoju sytuacji KK wyraża poważne zaniepokojenie o przebieg i efekty zapowiadanych rozmów systemowych.

W związku z tym Komisja Krajowa postanawia:

1) na mocy porozumienia z dnia 29.05. br. wejść na drogę sporu zbiorowego z Radą Ministrów celem wyegzekwowania przestrzegania prawa i interesu społecznego przy podejmowaniu decyzji o istotnych skutkach społecznych (rekompensowanie wzrostów

kosztów utrzymania) i realizacji zobowiązań jakie strona Rządowa zawarła w protokole z dnia 25.08. br.

2) zorganizować powszechną manifestację członków "Solidarności", przedstawicieli KZ i ZR, wspierającą negocjacje systemowe KK z Rządem.

Komisja Krajowa upoważnia Prezydium do podjęcia decyzji o terminie i miejscu protestu.

Jednocześnie Komisja Krajowa oczekuje spotkania Przewodniczącego KK z Premierem i Prezydentem RP dp 7.09.92r. celem uruchomienia rozmów systemowych.

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność"

Lubin, 30.08.1992 r.

Poparcie dla postulatów "Ursusa"

nr 261/92

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" popiera postulaty Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" Zakładów "URSUS" w Warszawie.

KK uważa jednocześnie, że wynegocjowane w dniu 28.08.92r. rozwiązanie było rozsądnym wyjściem z zaistniałej sytuacji, a sposób wycofania się strony rządowej z

ustaleń stawia pod znakiem zapytania wiarygodność władz jako partnera w dalszych negocjacjach.

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność"

Lubin, 30.08.1992 r.

Stanowisko

Dyscyplinowanie "Sieci"

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" oświadcza, że rozstrzygnięcia dotyczące zgłoszonych w ramach negocjacji systemowych postulatów mogą zapaść tylko podczas negocjacji pomiędzy Radą Ministrów i zespołem negocjacyjnym Komisji Krajowej.

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność"

Lubin, 30.08.1992 r.

nr 260/92

Komisja Krajowa upoważnia wiceprzewodniczącego Jana Hałasa do zorganizowania zespołu interwencyjnego.

**Komisja Krajowa
NSZZ "Solidarność"**

Lubin, 30.08.1992 r.

Wydawca:

Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność"
Dolny Śląsk

Skład i przygotowanie:

Redakcja "Co Tydzień »Solidarność«",
Wrocław, pl.Czerwony 1/3/5, pok. 135,
tel.55-87-41, fax.55-15-65

§ 1

Regionalny Fundusz Strajkowy ustanowiony przez Zarząd Regionu Dolny Śląsk NSZZ "Solidarność" na mocy uchwały IV WZD tworzonej jest z wpłat dokonywanych przez Komisje Zakładowe w wysokości 3% pobieranych składek członkowskich i przeznaczony jest wyłącznie na częściowy lub całkowity zwrot utraconego wynagrodzenia przez strajkujących członków NSZZ "Solidarność".

§ 2

Radą Nadzorczą Funduszu jest Zarząd Regionu Dolny Śląsk NSZZ "Solidarność".

§ 3

Rada Nadzorcza Funduszu powołuje trzyosobowy Zarząd Funduszu.

§ 4

Fundusz dysponuje własnym osobnym kontem bankowym.

§ 5

Wyплаты z Funduszu dokonuje Zarząd Funduszu wyłącznie na podstawie decyzji Rady Nadzorczej.

§ 6

Przyjmuje się, że zwrot utraconego w wyniku strajku wynagrodzenia winien być na poziomie obowiązującego w dniu strajku wynagrodzenia minimalnego. Rada Nadzorcza może zmienić wysokość rekompensaty w zależności od stanu konta Funduszu, nie powinna być ona jednak niższa od zasiłku dla bezrobotnych. Rekompensata liczona jest proporcjonalnie do czasu trwania strajku.

§ 7

Zarząd Funduszu ma obowiązek czuwać nad utrzymaniem wartości gromadzonych na koncie funduszu środków. W szczególności Zarząd Funduszu może prowadzić działalność gospodarczą, z której dochód w całości musi być przeznaczony na zwiększenie środków Funduszu.

§ 8

Wyплаты z Funduszu mogą być dokonane wyłącznie w przypadkach decyzji o przystąpieniu do strajku podjętych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 9

Przed przystąpieniem do strajku władze odpowiednich struktur związkowych zobowiązane są do uzgodnienia z Radą Nadzorczą Funduszu tj. z Zarządem Regionu kwot gwarancyjnych przygotowanych do natychmiastowej wypłaty z konta Funduszu.

§ 10

Pierwsza wypłata z Funduszu nie może być dokonana przed upływem 12 miesięcy od wpłaty zarządzanej przez Zarząd Regionu.

Powyższy Regulamin przyjęty został przez Zarząd Regionu na posiedzeniu w dniu 9.03.1992 r.

878

NADZWYCZAJNE POSIEDZENIE KOMISJI KRAJOWEJ - Gdańsk, 13.08.1992 r.

List

**Pan Lech Wałęsa
Prezydent RP**

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" z nadzieją przyjmuje wystąpienie Pana Prezydenta z okazji 12-tej rocznicy Sierpnia '80 nawiązujące do obecnej, trudnej sytuacji w kraju.

Podobnie jak Pan, wierzymy, że efekty naszej walki prowadzonej przez minione dwanaście lat nie zostaną zaprzepaszczone.

Tylko wtedy można liczyć, że w przewidywalnym czasie los pracowników ulegnie znaczącej poprawie, tylko wtedy można skutecznie walczyć z patologiami towarzyszącymi zmianom ustrojowym, tylko wtedy nie staniemy się "czwartym światem".

Podkreślamy jednak, że proces transformacji ustrojowej i gospodarczej często jest sprzeczny z ideami i celami NSZZ "Solidarność", a używane metody niezgodne z etyką Związku.

Sądzymy, że nasz Związek, nie podzielony i nie rozbity grą zewnętrznych doraźnych interesów politycznych, będzie - podobnie jak Pan Prezydent - zmierzał w kierunku osiągnięcia systemu uwzględniającego interesy pracowników i dobro Polski.

**Komisja Krajowa
NSZZ "Solidarność"**

Gdańsk, 13.08.1992

Komisja Krajowa

Komunikat

W dniu 13 sierpnia br. obradowała w Gdańsku zwołana w trybie nadzwyczajnym Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność".

Podstawowym celem obrad było omówienie sytuacji w kraju i wypracowanie właściwych dla obecnej chwili metod działania Związku.

Komisja Krajowa uznała, że konieczne jest przyspieszenie negocjacji przygotowujących społeczny układ stabilizacyjny, w skład którego powinno wchodzić rozwiązanie takich problemów, jak:

- zahamowanie recesji poprzez oddłużenie zakładów, kredyty obrotowe dla zakładów, likwidację popiwku, powołanie instytucji Skarbu Państwa i uspołecznienie procesu prywatyzacji;

- zagwarantowanie płac minimalnych;
- aktywne przeciwdziałanie bezrobociu;

Komisja Krajowa zobowiązała Zarządy Regionów do przeprowadzenia szerokiej akcji informacyjnej dotyczącej postulatów Związku i do zorganizowania akcji protestacyjnych w przypadku ich niezrealizowania.

KK oceniła też przebieg ostatnich negocjacji z Rządem, poświęconych minima-

lizacji skutków ostatnich podwyżek. Ich wyniki uznano za doraźne jedynie rozwiązanie, za którym pójść musi niezwłoczne kompleksowe uregulowanie spraw ekonomicznych i gospodarczych kraju.

W części obrad uczestniczyli zaproszeni przez KK przedstawiciele Krajowego Porozumienia Komisji Zakładowych. Komisja Krajowa, opowiadając się za konsolidacją struktur Związku i przestrzegania jego prawa wewnętrznego, przyjęła złożoną przez nich deklarację pełnej współpracy oraz pełnienia przez działaczy i ekspertów "Sieci" roli doradczej i opiniodawczej.

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" odpowiadając na apel skierowany do członków i sympatyków naszego Związku wystosowali list do Prezydenta RP Lecha Wałęsy.

W ramach spraw organizacyjnych zarejestrowany został Sekretariat Rolnictwa.

**Rzecznik Prasowy KK
Grzegorz Jaczyński**

Gdańsk, 13.08.1992

Nr 254/92

ws. negocjacji dot. minimalizacji skutków podwyżek

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" uznaje za niedopuszczalne wprowadzanie znaczących podwyżek cen nośników energii bez trybu konsultacyjnego i bez przedstawienia skutków społecznych tego ruchu oraz sposobu jego rekompensat.

Wyniki negocjacji prowadzonych z inicjatywą NSZZ "Solidarność" już po ogłoszeniu podwyżek Komisja Krajowa traktuje jako doraźną próbę zmniejszenia skutków tego faktu, którą może zaakceptować jedynie jako rozwiązanie chwilowe poprzedzające niezwłoczne kompleksowe uregulowanie spraw ekonomicznych i gospodarczych kraju.

W wyniku prowadzonych negocjacji:

- płaca minimalna wzrośnie do 1.300.000,- zł miesięcznie od 1 września br.

- rodziny o najniższych dochodach (poniżej 60% min. emerytury na osobę) będą uprawnione do podwyższonego zasiłku mieszkaniowego - nie będą ponosić kosztów czynszu, światła i gazu powyżej 5% poziomu swych dochodów;

- zasiłki mieszkaniowe będą wypłacane z wyodrębnionych środków;

- w rejonach o szczególnym zagrożeniu bezrobociem będzie przedłużony okres wypłacania zasiłku dla bezrobotnych, a także możliwe będzie wcześniejsze przechodzenie na emeryturę;

- bezrobotni, tracący prawo do zasiłku nadal będą objęci bezpłatną opieką zdrowotną;

- prawo do zasiłku rodzinnego, które odebrano dzieciom z rodzin niepełnych w czerwcu br., zostanie im przywrócone (z terminem od czerwca br., a więc zlikwiduje to całkowicie skutki poprzedniej decyzji);

- do 20 sierpnia Rząd przedstawi materiały do negocjacji w sprawie ppww, a w terminie do 25 sierpnia rozpocznie z naszym Związkiem negocjacje.

**Komisja Krajowa
NSZZ "Solidarność"**

Gdańsk, 13.08.1992

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" przyjmuje deklarację pełnej współpracy oraz pełnienia roli doradczej i opiniotwórczej przez działaczy i ekspertów Krajowego Porozumienia Komisji Zakładowych.

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" uważa, że sytuacja w kraju i dążenie niektórych ugrupowań politycznych i organizacji związkowych do restytucji rządów komunistycznych wymaga konsolidacji struktur Związku i solidarnego przestrzegania uchwał władz Związku i Statutu.

Komisja Krajowa
NSZZ "Solidarność"

Gdańsk, 13.08.1992

Nr 257/92

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" dokonuje rejestracji Sekretariatu Rolnictwa.

Komisja Krajowa
NSZZ "Solidarność"

Gdańsk, 13.08.1992

Nr 256/92

ws. układu stabilizacyjnego

Realizując Uchwałę Nr 32 IV KZD NSZZ "Solidarność", Komisja Krajowa uzyskała 1 sierpnia harmonogram najbliższych działań Rządu. I tak do 31 sierpnia rząd zobowiązał się przedstawić projekty ustaw wraz z przepisami wykonawczymi. We wrześniu i październiku projekty byłyby negocjowane, a w listopadzie rozpocznie się wdrażanie pakietu uzgodnionych rozwiązań.

Wobec napiętej sytuacji w kraju Komisja Krajowa żąda przyspieszenia negocjacji, które powinny stanowić pierwszą część przygotowującą społeczny układ stabilizacyjny. W jego zakres winny wchodzić rozwiązania następujących problemów:

- 1) gwarantowane płace minimalne;
- 2) minimum socjalne wynegocjowane ze Związkiem;
- 3) aktywne przeciwdziałanie bezrobociu;
- 4) zahamowanie recesji poprzez:
 - odłożenie zakładów
 - kredyty obrotowe dla zakładów

- likwidacja "popiwku"
 - powołanie instytucji Skarbu Państwa
 - uspołecznienie procesu prywatyzacji
- Komisja Krajowa zobowiązuje Zarząd Regionów do przeprowadzenia wśród Komisji Zakładowych w terminie do 29 sierpnia sondaży dotyczących akcji protestacyjnych Związku w przypadku niezrealizowania naszych postulatów.

Jednocześnie zobowiązujemy ZR do nadzwyczajnej, szerokiej akcji informacyjnej dotyczącej postulatów Związku i pilnego opiniowania przesyłanych aktów prawnych.

Komisja Krajowa upoważnia Prezydium do poszerzenia składu Zespołów ds. Polityki Społecznej i Polityki Ekonomicznej. Liczymy na włączenie się do negocjacji przedstawicieli Komisji Zakładowych.

Komisja Krajowa
NSZZ "Solidarność"

Gdańsk, 13.08.1992

Krajowe Porozumienie Komisji Zakładowych NSZZ "Solidarność"

Stanowisko ws. powołania Komitetu Strajkowego Komisji Zakładowych NSZZ "Solidarność" - "SIEĆ"

W dniu 14.08.1992 r. Komisje Zakładowe NSZZ "Solidarność" zrzeszone w Krajowym Porozumieniu Komisji Zakładowych NSZZ "Solidarność" - "SIEĆ" w wyniku zaistniałych faktów społecznych i gospodarczych po wykorzystaniu wszystkich form negocjacji oraz wobec braku konstruktywnych działań rządu na postulaty zgłoszone w dniach 24.04.br postanowiły zwrócić się o powołanie przez Komisje Zakładowe Komitetów Strajkowych celem nacisków na rząd o podjęcie natychmiastowych rozmów zmierzających do realizacji postulatów za-

wartych w materiałach Krajowego Porozumienia Komisji Zakładowych i uchwały nr 264/92 Komisji Krajowej. Uchwały Komisji Zakładowych o przekształceniu się w Komitety Strajkowe należy składać do 30.08.1992 r. do Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" Huty Warszawa. Wszelkie informacje dotyczące dalszych działań można uzyskać w Komisjach Zakładowych Stoczni Gdańskiej, Huty im.T.Sendzimira w Krakowie, ZPMH "Cegielski" - Poznań, Kopalni "Wujek" w Katowicach i Huty Warszawa.

Przew. KZ Huty Warszawa - Zyg-

ryd Rogulski, KZ Huty Sendzimira - Władysław Kielian, KZ ZPMH "Cegielski" - Marek Lenartowski, KZ KW "Wujek" - Krzysztof Pluszczyk, KZ Stocznia Gdańska - Jerzy Borowczak.

W spotkaniu uczestniczyło 120 Komisji Zakładowych. 30 z nich deklarowało utworzyć komitety strajkowe.

